

INSTITUTIONEN FÖR PEDAGOGIK
OCH SPECIALPEDAGOGIK

2 MINUTER FÖR KONSTRUKTION

En diskursanalytisk studie av hur ishockeyspelare konstrueras som subjekt och fostras i relation till utvisningar

Astrid Hultin Svensk

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	PEDG14
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Vt/2017
Handledare:	Annika Åkerblom
Examinator:	Michael Hansen
Rapport nr:	VT17 IPS PEDG14:5

Abstract

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	PEDG14
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Vt/2017
Handledare:	Annika Åkerblom
Examinator:	Michael Hansen
Rapport nr:	VT17 IPS PEDG14:5
Nyckelord:	Ishockey Utvisningar Subjekt Socialkonstruktivism Fostran Diskursanalys Fokusgrupper Stimulusmaterial

- Syfte:** Studien syftar till att studera hur ishockeyspelare konstrueras som subjekt och fostras i relation till utvisningar.
- Teori:** Socialkonstruktivism vilket beskriver den process inom vilken människan tar del av vanor och värderingar som är rådande inom de kontexter hon verkar och skapar sin verklighet genom språket har använts som teoretisk utgångspunkt i arbetet tillsammans med diskursteori vilken beskriver hur människan skapar sig själv och sin verklighet där subjekt, subjeksposition samt subjektifiering är centrala begrepp.
- Metod:** Fokusgrupper genomfördes med 6 st ishockeyspelare från ett J18-lag för pojkar, där varje fokusgrupp bestod av tre spelare. Vid intervjuerna med fokusgrupperna användes stimulusmaterial, dels stillbilder från tre olika videos av utvisningssituationer från tre olika ishockeymatcher samt information kring utvisningsstatistik för två ishockeyspelare i SHL (Svenska Hockeyligan). Det empiriska materialet från fokusgrupperna analyserades sedan genom en diskursanalys.
- Resultat:** Denna studie synliggör hur ishockeyspelare konstrueras i relation till varandra och utifrån sina erfarenheter av utvisningar. Det sker en växelverkan mellan den roll en spelare innehar och hur denne i sin tur agerar och det är i denna växelverkan som subjekten konstrueras, reproduceras och fostras. Den aggressiva och fysiska spelaren är aggressiv och fysisk för att denne ofta får utvisningar likaväl som samma spelare ofta får utvisningar för att denne är en fysisk och aggressiv spelare. I relation till den fysiska och aggressiva spelaren konstrueras den andra spelaren, finliraren, vars uppgifter är att göra mål istället för att ta på sig utvisningar. Det är i talet om *spelaren* som konstruktionen sker och ishockeyspelare är således en produkt av den sociala kontext inom vilken de verkar.

Förord

Livrädd steg jag in till introduktionen för examensarbetet. Jag såg framför mig ett alldeles för stort berg jag förväntades bestiga, hur skulle jag, lilla jag, klara av denna utmaning? Två timmar gick förbi där matnyttig information delgavs och sedan var det dags, det var nu pennan mot pappret som gällde. Eller inte riktigt, det var mer ögonen mot böckerna och otaliga timmar i biblioteket som följde. Och aldrig har det väl varit så roligt att gå i skolan och aldrig tidigare har jag väl spenderat så mycket tid i just skolan. Den ena boken var mer intressant än den andra, det ena biblioteket hade fördelar det andra inte hade och så vidare. Jag har kollat nästan varje ishockeymatch under slutspelet i SHL, i början för inspiration senare för att Brynäs gick till final. Jag har påmint om varför jag tycker idrott är så fantastiskt och hur mycket jag önskar få bidra till att utveckla idrotten för barn och ungdomar och hoppas att detta arbete kan vara mitt senaste bidrag, efter min avslutade karriär som simtränare, och första, inom akademien.

Först och främst tack till den förening hos vilken jag varmt välkomnades och spelarna i J18-laget, för att ni delade med er av era tankar och åsikter. Utan er hade studien inte blivit vad den blev och jag önskar er stort lycka till med era framtida ishockeykarriärer! Tack också till Annika, för din handledning och snabba svarsfrekvens på mina mejl men framförallt tack för dina lugnande ord i de stunder jag höll på att äta upp mig själv av stress eller tvivel. Kristoffer och Robert, tack för att ni gjorde skolan till en fritidsgård jag längtade efter att få besöka. Tack Linn och Jessica för inte ni inte bara varit mina kompanjoner under detta arbetet men även under alla dessa tre år. Tack för starkt kaffe och påskägg, men framförallt för vänskap. Viktor, tack för att du var mitt bollplank alla de gånger jag höll på att slå knut på mig själv och önskade att jag hade haft en partner att skriva med. Amanda och Amanda, tack för promenader då jag fått ge utlopp för frustration. Familjen, tack för att ni lyssnat, nickat och sagt att det blir säkert bra när jag gått på om arbetet. Framförallt tack till Axel som utgjort pilot, svarat på meddelanden fastän du varit på lektion och kollat på lika många videoklipp av utvisningssituationer som jag.

Tack,

Astrid

Innehållsförteckning

Inledning och bakgrund.....	7
Syfte och frågeställningar.....	10
Forskningsöversikt	11
Idrott ur ett konstruktivistiskt perspektiv	11
Andra studier av idrott (inom det pedagogiska forskningsfältet)	12
Ishockey som studieobjekt	13
Pedagogiska studier av ishockey - finns de?	15
Teoretisk utgångspunkt	16
Så, vad innebär socialkonstruktivism?	16
Diskurs(teori), vad är det egentligen?	17
Subjekt, subjektsposition och subjektifiering - en förklaring!	17
(Upp)fostran:	18
Diskursanalys och centrala begrepp:	18
Metod	19
Urval.....	19
Stimulusmaterial.....	20
Metod för analys.....	21
Reliabilitet, validitet och replikerbarhet	23
Etik och etiska överväganden.....	23
Resultat och analys.....	25
Konstruktionen av ishockeyspelarna.....	25
Utvisningar som verktyg (för konstruktion & fostran).....	28
Diskussion och sammanfattning.....	31
Metoddiskussion.....	31
Resultatdiskussion.....	32
Hur konstrueras ishockeyspelare som subjekt i relation till utvisningar?	32
Vilka subjekt konstrueras inom ishockey?	33
Studiens resultat versus tidigare forskning – är utvisningar fostrande?	34
Referenslista	37
Bilagor	42
Bilaga 1 – Resultat av kodning.....	42
Bilaga 2 – Informationsbrev	46
Bilaga 3 – Stimulusmaterial	47
Spelare	47
Situationer	47

Inledning och bakgrund

Min bror hade rykt ihop med en spelare i motståndarlaget. De åkte båda ut. Två minuter var skulle spenderas i utvisningsbåset. På vardera sida om sekretariatet satt de sedan. Och ropade glåpord till varandra. Efter att två minuter passerat åkte de båda ut på isen igen och det dröjde inte länge innan de var i luven på varandra. Som ett resultat fick de båda spendera två nya minuter vardera i utvisningsbåset. En händelse som dels skapade irritation hos mig, om min lillebror ändå bara kunde hålla sig i skinnet, men det medförde också en tanke kring utvisningars funktion inom ishockey. För vad fyller utvisningar för funktion inom idrotten om inte för att stävja ett icke accepterat eller eftersträvansvärt beteende bland utövarna? Vid en första reflektion tycks ju det vara syftet, att bestraffa ett uppvisat beteende som inte är accepterat med en utvisning. Tankarna vandrar obehindrat vidare till B.F Skinner och operant betingning, även kallad försök-och -misstag-lärande (Illeris, 2007). Även inom kognitiv beteendeanalys beskrivs bestraffning vara ett verktyg för att utsläcka ett oönskat beteende (Wadström & Ekwall, 2013). Men sett till ishockey tycks det inte vara ett sådant framgångsrikt verktyg, då beteendet kvarstår trots bestraffning. Så, om utvisningar inte utsläcker oönskade beteenden vad fyller de då för funktion?

På svenska ishockeyförbundets hemsida *Hockeyakademin* finns utbildningsmaterial att tillgå för ledare och spelare. En del av materialet berör regler och närkampsspel, där det finns ett dokument som riktar sig till yngre spelare och ett till spelare på junior- respektive seniornivå. På hemsidan finns även 19 st videoklipp vilka skall lära spelare närkampsspel och till vilka beskrivningen säger att det bland annat aldrig är tillåtet att tackla någon mot huvud eller i rygg (Svenska Ishockeyförbundet, 2016). I utbildningsmaterialet riktat till spelare på junior- och seniornivå beskrivs ishockeyns regler och etik. Regler framställs vara en essentiell del av ishockeyn, ordagrant fraseras det följande: “*Reglerna talar om vad ishockey är för något. Följer du inte reglerna, spelar du inte ishockey*” (Kinding, u.å, s. 3). Vidare beskrivs det finnas två olika typer av regler, en del regler beskriver hur spelet skall spelas och kallas tekniska regler (Kinding, u.å). De andra reglerna kallas säkerhetsregler och syftar till att skydda spelare och säkerställa deras säkerhet. Som spelare förväntas du efterfölja dessa regler men samtidigt vara medveten om att spelare i ett motståndarlag kan bryta mot dem. En uppmaning som enligt mig belyser en dualism inom svensk ishockey, nämligen att spelarna förväntas efterfölja förbundets säkerhetsregler men kan inte själva förvänta att andra spelare gör detsamma. I utbildningsmaterialet framgår också att vissa ageranden är förbjudna utifrån säkerhetsreglerna, det gäller: Slashing, crosschecking, roughing, tackling i ryggen samt charging. Den dualism jag nyligen beskrev mig se inom svensk ishockey blir här ännu tydligare med statistik från Svenska Ishockeyförbundet vilket

visar hur samma spelare uppvisar liknande beteenden som resulterar i utvisningar upprepade gånger. Statistiken talar inte om vad utvisningen gäller utan enbart hur många minuter spelaren utvisats för, 2-, 5-, 10- eller 20 minuter, men tydligt blir att det inom svensk ishockey finns spelare som markant toppar utvisningsligan. Ett exempel är Alexander Urbom, vilken är den spelare som "vann" utvisningsligan i Svenska hockeyligan föregående säsong 16/17 med sina 95 utvisningsminuter (Svenska Ishockeyförbundet, 2017). Spelaren med näst flest utvisningsminuter samma säsong, Noah Welch, hade totalt 79 utvisningsminuter. Utifrån förutsättningen att ageranden som bryter mot förbundets säkerhetsregler resulterar i utvisningar blir det, baserat på den statistik nyss beskriven och som förbundet presenterar, först och främst tydligt att regelbrytning av spelare sker och att vissa spelare gör det upprepade gånger och återigen väcks frågan vad utvisningar inom ishockey då fyller för funktion om inte för att bestraffa förbjudet beteende?

Förutom att spelare bryter mot det regelverk ishockeyförbundet satt upp visar statistiken över utvisningsminuter också att det finns spelare som tenderar att bli utvisade fler gånger än andra, vilket också går att reflektera över. Kan utvisningar rent utav konstruera olika typer av spelare, de som utvisas mer och de som utvisas mindre? Sett återigen till förbundets utbildningsmaterial beskrivs närkampsspelet inom ishockey bestå av fyra hörnstenar: Fysisk förmåga, tekniskt kunnande, mental styrka samt gott omdöme (Kinding, u.å). Förutom att dessa egenskaper är fria för tolkning så framhålls dessa egenskaper som önskvärda hos en ishockeyspelare och anses ge bäst förutsättningar för ett effektivt närkampsspel. Tidigare studier inom problemområdet har förutsatt att vissa spelare är mer aggressiva än andra och utvisningar har använts som ett mått på aggressivitet (Bushman & Wells, 1998). Att istället studera utvisningar som ett verktyg för subjektkonstruktion inom ramen för den pedagogiska forskningen, som intresserar sig för processer och sociala strukturer (Engström & Redelius, 2002), blir därmed relevant. Går det, genom att anlägga andra teoretiska perspektiv än de som varit dominerande, att synliggöra och förstå utvisningar på andra sätt än de som tidigare presenterats? Hur fostras exempelvis utövare inom ishockey? Vilka subjekt konstrueras inom diskursen? Fostran och konstruktion blir här det centrala problemområdet, där utvisningar som verktyg för fostran och konstruktion utgör fokus för studien. Idrotten är en arena vari beteenden, värderingar och normer både produceras och reproduceras och därmed finns ett intresse för idrott även inom det pedagogiska forskningsfältet (Engström & Redelius, 2002). Redelius (2002) har tittat just på hur fostran sker inom idrottsliga kontexter utifrån enkätsvar från 525 idrottsledare, 1600 framtida idrottsledare samt fördjupade intervjuer med 18 ledare. Studien syftade till att belysa idrottsledare som subjekt inom idrottslig verksamhet samt vilka normer och värderingar de bär med sig in i verksamheten. Genom att anlägga ett sociokulturellt och genusteoretiskt perspektiv synliggjordes att

vilka värderingar som värderades högt respektive lågt bland ledare var beroende på idrott snarare än kön hos ledare. Redelius studie belyser fostran inom idrott som problemområde och exemplifierar här det genom att studera ledare, men trots det uppenbara sociala inflytande idrottslig verksamhet har på både samhället och dess medborgare så är diskussionen kring idrott som uppfostringsmiljö och dess ekonomiska-, kulturella och sociala betydelse enligt Engström och Redelius (2002) liten. Exempelvis är idrottsrörelsen Sveriges största folkrörelse (Riksidrottsförbundet, 2016) och trots att över hälften av alla barn och ungdomar i grundskolan är aktiva medlemmar i idrottsföreningar (Engström & Redelius, 2002) har idrott inom det pedagogiska forskningsfältet främst studerats inom ramen för skolkontexter (Koekoek & Knoppers, 2015; Dowling, 2006; Jerlinder, 2010). Min förhoppning är därför inte bara att frågeställningarna inom studien skall besvaras utan jag ser det även som en möjlighet att få lyfta idrotten som en verksamhet med stor pedagogisk relevans.

Syfte och frågeställningar

Studien syftar till att studera hur ishockeyspelare konstrueras som subjekt och fostras i relation till utvisningar. Utifrån följande frågeställningar är förhoppningen att synliggöra utvisningar som verktyg för subjektsskonstruktion och fostran inom ishockey:

- Hur konstrueras ishockeyspelare som subjekt i relation till utvisningar?
- Vilka subjekt konstrueras?
- Hur fostras spelare i relation till utvisningar inom ishockey?

Forskningsöversikt

Under nedanstående rubriker kommer först forskningsstudier genomförda utifrån ett konstruktivistiskt perspektiv att presenteras. Därefter kommer pedagogiska vetenskapliga undersökningar av idrott med andra teoretiska utgångspunkter presenteras för att slutligen under de sista två rubrikerna ges en presentation av studier genomförda inom ramen för ishockey.

Idrott ur ett konstruktivistiskt perspektiv

Enligt Engström och Redelius (2002) utgår dagens idrottspedagogiska forskning till mångt och mycket ur ett konstruktivistiskt perspektiv. Centralt för konstruktivism är att individen sätts i centrum och verkligheten baseras på människans uppfattningar om den. Och ja, visst går det att finna studier med utgångspunkt inom det socialkonstruktivistiska perspektivet dock har samtliga studier jag kommit över, med undantag för Larssons (2001) avhandling som kommer beskrivas nedan, genomförts inom en skolkontext. Darnis-Paraboschi et al. (2005) har exempelvis undersökt verbal interaktion mellan ett 40-tal skolelever i åldern 11-12 år inom ämnet idrott- och hälsa med syfte att studera huruvida verbal kommunikation påverkar taktiska överväganden och fysiskt agerande. Tydligt var att de elever som tilläts interagera verbalt uppvisade en överlägsenhet gentemot de elever som inte fick kommunicera verbalt. Även Koekoek et al. (2015) har utifrån ett socialkonstruktivistiskt perspektiv studerat interaktioner, gruppformationer samt vänskap vid lärandet av baseboll inom skolämnet idrott- och hälsa för 25 st elever i åldrarna 12-13 år. Studien visade att närvaron av andra elever formade och skapade motsägelsefulla upplevelser hos barnen. I Barkers et al. (2015) studie har den fysiska kroppen hos elever i idrottsundervisning varit fokus för undersökningen. Genom att studera sociala interaktioner inom ämnet för idrott- och hälsa har de undersökt hur uppfattningar om och konstruktionen av kroppen implementeras bland eleverna. Fagrell (2000) har utifrån 60 intervjuer med barn i sju-åttaårsåldern tittat på konstruktionen av genus bland yngre barn inom skolan och deras uppfattningar av manligt respektive kvinnligt. Barnen i Fagrells studie tycktes ännu inte ha börjat reflektera över sin egen kropp i relation till kvinnligt och manligt utan deras fysiska aktiviteter stod enligt dem själva fria från könsbundheter med undantag för idrottsliga kontexter. I förhållande till idrottsliga aktiviteter fann Fagrell att det hos flickorna fanns en idealisering av män och deras kompetenser som unika för dem medan de själva tenderade att nedvärdera sin egen prestationsförmåga. Denna könsdifferentiering legitimerades genom referering till fysiska och biologiska könsskillnader utifrån vilka föreställningar om kvinnans fysiska förmåga som lägre än mannen befästes som allmängiltig och rättvis av både pojkar och flickor.

Precis som Fagrell har Larsson (2001) i sin doktorsavhandling studerat hur kvinnlighet respektive manlighet konstrueras, men till skillnad från samtliga studier beskrivna ovan har Larsson genomfört sin studie inom en (förenings)idrottslig kontext. Som underlag för sin analys har Larsson empiriskt material från 22 st intervjuer genomförda tillsammans med friidrottande ungdomar och tränare, dokumenterat material från Svenska Riksidrottsförbundet samt doktorsavhandlingar publicerade under 1950-, 1970- samt 1990-talet. Genom en diskursanalys önskade Larsson se hur män och kvinnor konstrueras och konstruerar sig själva som subjekt och objekt och problematisera hur arbete för rättvis könsbehandling inom idrott kan ha kommit att påverka konstruktionen av kvinnlighet och manlighet över tid. Utifrån uppfattningen att kön är socialt konstruerade har Larsson grundat sin diskussion i konstruktivism med referens till Foucault för att synliggöra hur subjekt skapas inom idrott. Utifrån Larssons avhandling går det att se hur antalet tävlingsidrottare bland både kvinnor och män har ökat markant och så även träningsmängden hos dem båda. I och med denna utveckling har nya sätt att skapa könsskillnader uppstått och kommit att få högre betydelse, exempelvis är könssegregation starkt legitimerad inom idrott där män och kvinnor tävlar åtskilt vilket i många andra samhällsverksamheter inte är tillåtet. Genom att utgå från idén om en idrott rättvis för både män och kvinnor grundad i heteronormativitet sker det inom idrottsliga arenor en dold styrning och konstruktion av den heterosexuella idrottande kvinnan och mannen som allmängiltigt subjekt (Larsson, 2001).

Både Larsson och Fagrell har anlagt ett socialkonstruktivistiskt perspektiv på sina studier och gemensamt för dem båda är att deras studier fokuserat på konstruktionen av genus och kön vilket tycks vara ett gemensamt intresse hos flertalet forskare som utgår från ett socialkonstruktivistiskt perspektiv inom det idrottspedagogiska fältet. With-Nielsen et al. (2011) har exempelvis studerat hur genus konstrueras inom idrottsundervisningen i en Dansk gymnasieskola. Lika belyser Dowling (2006) i sin studie en dualistisk struktur hos idrottslärares identiteter och den sociala konstruktionen av genus inom idrottsundervisning.

Andra studier av idrott (inom det pedagogiska forskningsfältet)

Det finns även exempel på studier av idrott inom det pedagogiska forskningsfältet som haft andra teoretiska utgångspunkter än det socialkonstruktivistiska, gemensamt för dessa är dock likt majoriteten av de studier som beskrivits ovan att de genomförts inom ramen för en skolkontext. Exempelvis har Jerlinder (2010) i sin avhandling tittat närmare på utbildningens ideologi om inkludering och dess

möjliga konsekvenser. För att exemplifiera det dilemma Jerlinder anser existerar inom ideologin har hon valt att belysa inkluderingen av funktionsnedsatta elever i den ordinarie idrottsundervisningen inom skolan. Jonasson (2009) har till skillnad från Jerlinder studerat de informella idrottsliga aktiviteter som förekommer på en skola, nämligen hur traditionella könshierarkier reproduceras inom rastfotboll. Ett annat exempel på pedagogiska forskningsstudier av idrott är Backmans (2010) avhandling vilken belyser friluftsliv och möjligheterna till att bedriva friluftsliv inom den svenska skolans idrottsundervisning. Walters et al. (2015) har, till skillnad från de tre nyligen nämnda studierna, intervjuat barn om deras uppfattningar och åsikter kring organiserad idrott och vuxnas inflytande och vars studie mer eller mindre utgör ett undantag inom det pedagogiska forskningsfältet.

Även för de studier av identitet och lagroller inom idrott som jag kommit över har skolan utgjort kontexten. Exempelvis har Soukup (2010) undersökt huruvida det finns en markant skillnad mellan idrottslärostudenter och studenter som utövar en idrott vad gäller deras träningsidentiteter. En annan studie av identiteter i relation till idrott är Wrench (2012) studie av konstruktionen av läraridentitet bland idrottslärostudenter. För studier gjorda i en mer direkt relation till rena idrottsliga verksamheter än de som beskrivits ovan fokuseras ofta, likt många av de studier som beskrivits tidigare, genus och kön. Ett sådant exempel är en intervjustudie gjord av Mean et al. (2008), där 20 idrottande kvinnor intervjuades med syfte att undersöka hur kvinnliga identiteter skapas och formas inom en dominerande manlig diskurs. En annan studie där kvinnliga identiteter fokuserats är McNaughtons (2012) etnografiska studie där hon, utifrån sin egen roll som kvinnlig kampsportsutövare, kritiskt studerat hur kvinnlighet konstrueras inom idrott. Men trots att dessa studier, så som McNaughton (2012), utgår från ett socialkonstruktivistiskt perspektiv med fokus på konstruktion av subjekt är det sällan subjekten studerats oberoende kön. Gaines (2012) har däremot genomfört en studie som generellt belyser hur ungdomar konstrueras utifrån ledare och vuxnas närvaro inom idrott. Gaines menar att idrottande subjekt är socialt konstruerade och speglar de värden och värderingar som finns bland ledare och vuxna inom den idrottsverksamhet inom vilken de verkar och finns det då olika strategier för ledare att tillgå kan ungdomarna formas till att bli positiva drivkrafter inom verksamheten.

Ishockey som studieobjekt

Studier om ishockey är inget nytt, inte heller studiet av utvisningar. Jag har kommit över flertalet studier i mina efterforskningar som berört utvisningar inom ishockey, men nästan alltid har utvisningar

använts som ett mätverktyg av spelares aggressivitet eller i annan egenskap använts för att studera aggressivitet bland ishockeyspelare. Ett exempel är Bushman och Wells (1998) studie vilken syftade till att ta fram en enkät för att förutspå aggressivitet hos ishockeyspelare. Bushman och Wells bad 91 st manliga ishockeyspelare fylla i en enkät i början av en säsong för att sedan ställa samma spelares prestationer i slutet av säsongen mot den ifyllda enkäten. Det var mer specifikt statistiken av utvisningar hos varje spelare som ställdes mot de ifyllda enkäterna. Målet med enkäten var att den sedan skulle gå att använda för att urskilja framtida aggressiva spelare från andra lagmedlemmar. Genom att lokalisera spelare som uppvisar aggressiva egenskaper i ett tidigt skede skulle, enligt Bushman och Wells, innebära att dessa spelare även skulle kunna få hjälp med att hantera sin aggressivitet. Utvisningar blir i denna studie ett mätverktyg för aggressivitet, vilket definierats som egenskaper enbart vissa spelare innehar. Tydligt är att processen för hur dessa egenskaper förvärvs inte har tagits med i beaktning, istället framställs aggressivitet nästan vara något från naturen givet, vissa spelare är aggressiva vissa är det inte.

För att förstå hur ishockeyspelare själva ser på aggressivitet har Visek och Watson (2005) intervjuat 87 spelare i olika åldrar, från ungdomar till professionella vuxna med syfte att undersöka hur dessa legitimerar aggressiva beteenden inom ishockey. Aggressiva beteenden definierades som handlingar med direkt avsikt att psykiskt eller fysiskt skada motståndaren. Det stora åldersspannet syftade till att se huruvida ålder och spelarnivå hos spelare påverkar hur de resonerar och ställer sig gentemot aggressivitet. Förutom en kort enkät för att få tillgång till varje spelares demografiska bakgrund så fick spelarna kolla på fem videoklipp vilka visade olika spelsituationer varefter frågor ställdes, exempelvis om det uppvisade beteendet var regelrätt eller inte. Resultatet visade att spelare i högre åldrar och spelarnivå hade en högre acceptans och tydligare legitimering av aggressivt beteende än spelare i yngre åldrar. Till skillnad från Bushman och Wells (1998) visar Visek och Watsons studie (2005) att aggressiva egenskaper är något socialt betingat istället för något från naturen givet vissa spelare men denna konstruktivistiska utgångspunkt tycks inte vara dominerande inom studiet av ishockey. Istället har de flesta studier jag kommit över, likt Bushman och Wells (1998) varit av kvantitativ metodologi. Ytterligare ett sådant exempel är Dunns et al. (1999) studie vilken syftade till att utifrån svaren från 171 enkäter besvarade av unga elitishockeyspelare i USA undersöka relationen mellan målorientering, uppfattningen om idrottares aggressivitet samt idrottsmannaskap.

Pedagogiska studier av ishockey - finns de?

Svar ja, men de är få till antalet. 29 st är det antal jag lyckats komma över och ännu färre blir antalet studier om ordet utbildning byts ut mot pedagogik, då har jag endast funnit 4 artiklar varav två berör studier av ledare inom ishockey. Så vad handlar dessa trettioalet pedagogiska forskningsstudier av ishockey om? Inom en studie har olika lärtillfällen inom vilka ishockeytränare utbildar sig till ledare undersökts (Wright, Trudel, & Culver, 2007), en annan studie berör effekten av kompletterande kolhydratintag hos sju ishockeyspelare innan och under match vilket resulterade i mindre förbrukad mängd glykogen hos dessa spelare (Simard, Tremblay & Jobin, 1988). En tredje undersökning är en fallstudie av en ishockeymatch där en spelare träffas skadad och studenter inom fysiologi får möjlighet att pröva sina förvärvade kunskaper inom idrott och hälsa (Stephens, 2004). Dessa tre korta beskrivningar av tre studier syftar till att ge en inblick i och översikt över de få men varierande studier som hittills genomförts av ishockey inom det pedagogiska forskningsfältet. Det går även, efter en överblick av den del av det (idrotts)pedagogiska forskningsfältet som har haft utgångspunkt i det socialkonstruktivistiska perspektivet, att se två tydliga tema framträda. Det ena temat berör studier av konstruktioner inom idrottsundervisning bedriven inom skolan och det andra temat berör studiet av konstruktioner av genus inom (förenings)idrott. Översikten visar att det finns ett tomrum och en avsaknad av vetenskapliga studier rörande konstruktioner av andra fenomen än genus genomförda inom idrottsliga kontexter, ett tomrum vilket jag önskar bidra till att fylla genom min egen studie. Jag hoppas att jag, genom att applicera ett socialkonstruktivistiskt perspektiv, kan komma att belysa utvisningars flertalet resurser inom ishockey än enbart den som reglerar det faktiska spelet och som så ofta har kommit att utgöra fokus i tidigare studier beskrivna ovan och då i form av ett mätverktyg för aggressivitet.

Teoretisk utgångspunkt

Den mest utbredda och dominerande ontologiska utgångspunkten inom vetenskaplig forskning är realism, det vill säga föreställningen om att världen och dess ting existerar oberoende av vår vetskap om den, menar Wenneberg (2010). Tidigare forskningsstudier av ishockey som beskrivits ovan, exempelvis Bushman och Wells (1998) studie om aggressivitet bland ishockeyspelare, bekräftar detta realistiska synsätt. Aggressivitet ses som något från naturen givet, därmed är vissa människor mer aggressiva än andra. Genom att istället utgå från en mer ontologisk idealistisk ståndpunkt med teoretisk utgångspunkt hos det socialkonstruktivistiska perspektivet önskar jag utmana dessa traditionella föreställningar som finns kring utvisningar inom ishockey. Socialkonstruktivism används med fördel när en studie syftar till att komplettera traditionella teoretiska perspektiv, eftersom dessa inte anses vara fullständiga (Wenneberg, 2010). Det socialkonstruktivistiska perspektivet går att beskriva lite som en konservöppnare då det utifrån en kritisk blick syftar till att utmana de traditionella teoretiska perspektiv som är rådande inom det för studien aktuella vetenskapliga området (Wenneberg, 2010).

Så, vad innebär socialkonstruktivism?

Den mest grundläggande idén inom socialkonstruktivism handlar om att inte ta för givet att sociala ting är naturliga och ständigt bestående (Wenneberg, 2010). Istället framställs människan vara mer formbar än vad vi generellt först tror. För att beskriva detta närmare går det att ta hjälp av Berger och Luckmanns teori, vilken säger att människan är benägen att skapa vanor för sig (Wenneberg, 2010). Dessa vanor sprider sig sedan till andra, vilka inte själva var med och skapade dem och på det sättet blir vanorna externaliserade (Berger & Luckmann, 1991). Som ett resultat av denna externalisering skapas samhällliga institutioner intill vilka människor föds. Genom att befinna sig inom och tillägna sig dessa institutioner och ta dem för givna sker enligt Berger och Luckmann (1991) en objektifiering och därmed existerar den sociala verkligheten oberoende av vilka människor som befolkar den. Dock utgörs den sociala verkligheten inte enbart av vad människan kan se utan också de normer som människan lär in, det vill säga internaliserar, vilket gör människan till en social produkt av de institutioner denne verkar inom. Den socialkonstruktivistiska teorin försöker studera och belysa hur sociala kontexter påverkar och konstruerar vår kunskap, det intressanta blir därför inte om kunskapen i sig är sann eller korrekt utan istället ligger fokus på hur den produceras (Wenneberg, 2010).

Genom att socialkonstruktivismen beskriver människor som produkter av de kontexter och institutioner de befinner sig i blir teorin högst relevant vid studien av hur ishockeyspelare konstrueras

som subjekt i relation till utvisningar. För att synliggöra de processer och den diskurs inom vilka spelare konstrueras till subjekt ska jag genomföra en diskursanalys. För att kunna använda mig av en diskursanalys krävs först en beskrivning av diskurs och diskursteori. En beskrivning av det diskursanalytiska tillvägagångssättet framkommer under metodavsnittet.

Diskurs(teori), vad är det egentligen?

Enligt Bergström och Boreús (2012) omfattar diskurser och diskursiva praktiker alla sociala fenomen. En diskurs kan på ett kortfattat sätt beskrivas som ett regelsystem som legitimerar vissa kunskaper men inte andra och tydliggör vilka som har rätten att utgöra auktoriteter. En diskurs får dock inte misstas vara statisk, utan är dynamisk till sin karaktär och därmed föränderlig. Diskurser innehar flera funktioner, bland annat är den ideationell det vill säga den har ett innehåll. Inom diskurser etableras också olika relationer mellan subjekt och grupper och diskurser innehar därmed även en så kallad relationell funktion och för det tredje så konstrueras olika identiteter inom diskurser. Men en diskurs definieras inte bara av det den innehåller utan även det den utesluter (Nilsson, 2008). Genom att utesluta och begränsa så hjälper diskursen människan att urskilja vad som är sant och möjligt (Börjesson & Palmblad, 2007). För genom att namnge saker, grupper och situationer skapas kontexter och därmed även verkligheten. Språket blir därför en handling i sig och inte ett eget system, det är istället genom språket som vår verklighet konstitueras. Utifrån språket påverkas vår syn på oss själva som individer och blir även en grund för hur vi tänker och vad vi gör (Bergström & Boreús, 2012). Observera dock att diskurser inte bara är *vad* som sägs inom vissa kontexter utan också vad det är som skapar *möjligheterna* för att uttrycka det som sägs (Börjesson & Palmblad, 2007). Diskursteorin studerar hur dessa sociala processer och möjligheter konstrueras och kritiskt granskar hur diskurser konstituerar vår sociala verklighet (Howarth, 2007).

Subjekt, subjektsposition och subjektifiering - en förklaring!

Subjekt produceras enligt Ball (2013) via tre sammanhängande länkar. Först genom vetenskapens subjektifiering av människan som exempelvis biologiskt, talande subjekt. Sedan genom åtskilda praktiker som både åtskiljer subjekten inuti dem själva och från andra, till exempel så åtskiljs de goda från de onda. Den tredje länken i produktionen av subjekt gäller hur människan skapar och formar sig själv som subjekt. Människan som subjekt konstrueras och konstruerar sig själv i förhållandet mellan diskursiva praktiker, som bestämmer vad som är rätt respektive fel och maktförhållanden, vilka syftar till de tekniker som styr andras beteenden, och slutligen etik vilket beskriver de praktiker genom vilka

människan skapar sig själv som subjekt. Det är denna process som kallas *subjektifiering*, den grund eller process vari jaget konstruerar sig själv både som agent och objekt och som möjliggör för de identiteter människan sedan hävdar sig ha (Ball, 2013). För att ett subjekt och en identitet möjligen skall kunna konstrueras måste det ställas i relation till något det inte är, till "den andre" (Bergström & Boréus, 2012). Subjektets och identitetens konstruktion baseras därmed både på den egna självbilden men även andras bilder av en. *Subjektposition* är ett begrepp som beskriver subjektets positionering inom olika kontexter. Det är det så kallade regelverk som en diskurs innefattar som bestämmer hur ett subjekt ska förhålla sig i olika sammanhang och som subjektposition syftar till att beskriva. Detta innebär kort att subjektpositioner bestämmer och beskriver subjektets handlingsutrymme inom en bestämd diskurs.

(Upp)fostran:

Hittills har konstruktion och subjektifiering använts och beskrivits som process för subjektskapande, ett annat sådant begrepp är uppfostran. Enligt Svensson (2009) beskriver uppfostran både som begrepp och aktivitet individens utveckling av värderingar och normer. Individens relation till andra människor, delaktighet och erfarenhet av gemenskap är enligt Svensson (2009) främsta komponenter för uppfostran och utveckling av normer, värderingar samt färdigheter. Ämnet pedagogik menar Svensson (2009) består av undervisning och utbildning likaväl som uppfostran, vilket innebär att aktiviteter och verksamheter samtidigt kan vara undervisande, utbildande och uppfostrande för och av individen. Att uppfostra, utbilda och undervisa innebär således att utveckla människors värderingar, normer och färdigheter (Svensson, 2009).

Diskursanalys och centrala begrepp:

Diskursanalys är den process där sociala praktiker analyseras som diskursiva former (Howarth, 2007). För att analytiskt arbeta med det insamlade materialet finns flertalet begreppsliga verktyg att tillgå inom en diskursanalys, bland annat begreppet *tecken* (Bergström & Boréus, 2012). Tecken är det begrepp som belyser relationen mellan ett uttryck och dess innehåll inom en viss diskurs, där analysen fokuserar på processen inom vilken ett tecken får sin mening och betydelse. I och med att vissa betydelser fixeras vid ett begrepp, vilket kallas diskursivering, innebär det samtidigt att andra tänkbara betydelser utesluts och därmed kan diskursen beskrivas ha en insida, de betydelser som inkluderas, och en utsida vilket syftar till de betydelser som utesluts.

Metod

I ett försök att synliggöra hur utvisningar inom ishockey bidrar till subjektskonstruktion och fostran av ishockeyspelare har en kvalitativ studie utifrån intervjuer med fokusgrupper genomförts. Anledningen till studiens kvalitativa utgångspunkt är att fokus legat på processer och konstruktion, vilket även legat till grund för val av metod. Genom att genomföra intervjuer med fokusgrupper fanns möjligheten att betona ett specifikt ämne och erhålla en bild över det samspel som sker mellan gruppmedlemmar (Bryman, 2011). Wibeck (2010) menar att fokusgrupper lämpar sig när interaktion mellan deltagare och deras tankar och idéer är av intresse och genom användandet av fokusgrupper kan en bild av de processer varifrån mening konstrueras synliggöras (Bryman, 2011). Meningsskapandet sker i samspel med andra och via denna form av fokuserade gruppintervjuer finns möjligheten att studera hur deltagarna skapar mening tillsammans. En annan möjlighet för att synliggöra processer och studera diskurser hade varit att använda deltagande observation, då forskaren som observatör hade fått tillgång till sådant som ofta annars kan undertryckas av deltagare under intervjuer (Bryman, 2011). Dock skulle deltagande observationer ha krävt en större tidsrymd än vad som var möjlig, dessutom hann hockeysäsongen avslutas innan studien påbörjades vilket gjorde att deltagande observation inte var genomförbart. Till skillnad från observationer så gav fokusgrupper även möjligheten att studera ett specifikt ämne eller problem närmare och genom ostrukturerade intervjuer får diskussionen mellan gruppmedlemmar större fokus (Wibeck, 2010). Då fokus för studien legat på hur och vilka sociala processer individer uttrycker snarare än individerna själva har fokusgrupperna därefter utformats.

Urval

Deltagarna valdes ut genom ett målinriktad urval (Bryman, 2011) där respondenterna, i detta fallet ishockeyspelare, har direkt relevans för studiens frågeställningar då respondenternas uttryck inom en diskursanalys även ses som uttryck för den rådande diskursen (Bergström & Boréus, 2012). Urvalet är till viss del även ett snöbollsurval (Bryman, 2011), då jag först fick kontakt med ungdomsansvarig samt ungdomskoordinator inom föreningen som godkände mig förfrågan om intervjuer och hänvisade mig vidare till spelare. Varje fokusgrupp bestod av deltagare från en redan existerande grupp, föreningens J18-lag för pojkar på elitnivå, då det fanns en förhoppning att samspelet mellan deltagarna då skulle vara så realistiskt och naturligt som möjligt. Enligt Bryman (2011) finns det en risk att användningen av redan existerande grupper kan resultera i gruppeffekter vilket innebär att vissa deltagare exempelvis tar större talutrymme på bekostnad av andra. Dock går det enligt mig inte att bortse från att den effekten skulle kunna vara ett uttryck för det samspel och den gruppdynamik som

annars finns inom gruppen. Kanske speglar dessa effekter även det samspel som sker utanför intervjusituationen, det var därför relevant att grupperna bestod av spelare som var bekanta med varandra sedan innan. Varje fokusgrupp bestod av tre spelare, en back, en center och en forward, ett strategiskt urval då jag önskade att varje position (bortsett från målvakt) skulle vara representerad detta för att få en större bredd på materialet utifall spelare skulle ge olika uttryck beroende på position. Totalt intervjuade jag två fokusgrupper, vilket var ett medveten val då materialet från den ena fokusgruppen skulle kunna ställas i kontrast till den andra fokusgruppen och vice versa. Enligt Bryman (2011) förespråkas dock att forskaren använder närmare 10 fokusgrupper vid en fokusgruppsstudie, dock har även här det begränsade tidsutrymmet för studien påverkat avgränsningen. Vid planeringen fick både tiden för intervjuerna samt efterföljande transkriberingar tas med i beräkningen och då fokusgrupper tar längre tid att transkribera än enskilda intervjuer (Bryman, 2011) begränsades antalet fokusgrupper till två med eventuell möjlighet för kompletterande intervjuer längre fram.

Stimulusmaterial

För att skapa förutsättningar för ett öppet diskussionsklimat hade intervjuerna en ostrukturerad design, för genom att lämna en del av kontrollen till deltagarna ges de möjlighet att lyfta det som de själva tycker är av intresse och eventuella sidospår kan bringa ny information (Bryman, 2011). Som underlag för diskussion användes olika så kallade stimulusmaterial, i detta fallet bilder och texter. Bilderna var stillbilder på tre olika matchsituationer som samtliga resulterar i utvisningar. Situationerna valdes ut med hjälp av min bror som pilotrespondent, mitt mål var nämligen att ha tre situationer vilka resulterade i utvisningar och där den utvisade spelaren hade haft flera möjliga alternativ men trots dessa valde att genomföra en handling som resulterade i en utvisning. Den första av dessa situationer gällde en utvisning för hakning och de två andra situationerna var huvudtacklingar, var av den sista delades ut från den blinda sidan vilket innebär att spelaren som mottar tacklingen inte ser spelaren komma. Meningen med detta var att se hur respondenterna reflekterade över spelarens agerande och om de ansåg att det finns alternativa handlingar som de uttryckte skulle vara mer fördelaktiga. Förutom stillbilderna presenterade jag bilder på två spelare ur SHL (Svenska hockeyligan) samt den sammanställda statistiken för de antalet matcher de genomförde under säsongen 16/17, hur många minuter de snittade varje match samt deras totala antal utvisningsminuter för samma säsong. Urvalet av SHL-spelare skedde utifrån statistik sammanställd hos SHL AB där målet var att finna två spelare vars statistik var snarlik vad gällde antalet spelade matcher och antalet minuter spelade per match men som skilde sig åt markant vid antalet utvisningsminuter, där den ena spelaren toppade utvisningsligan

och den andra gick att finna på andra änden av listan. Användningen av stimulusmaterial syftade till att väcka frågor och diskussion mellan medlemmarna (Wibeck, 2010). Vanligt för stimulusmaterial, förutom bilder, är också videoklipp och litterära historier vilka kan användas vid intervjuer för att skapa förutsättningar för ett öppet diskussionsklimat (Punch, 2002). Användningen av stimulusmaterial kan exempelvis hjälpa respondenterna att minnas liknande situationer de själva upplevt eller ge dem möjlighet att diskutera ett ämne i mer generella termer utifrån ett tredje-persons-perspektiv. Wang och Petula (2007) använde sig exempelvis av en spelfilm i sin studie för att förstå hur unga män och kvinnor i Kina ser på kvinnors aggressivitet i kärleksrelationer. Spelfilmen vid namn *My Sassy Girl*, populär bland unga vuxna i Kina, handlar om ett heterosexuellt monogamt par där kvinnan har ett aggressivt beteende gentemot mannen. Med direkt hänvisning till filmen intervjuades män och kvinnor angående deras uppfattningar och inställningar till det aggressiva handlande kvinnan i filmen uppvisade.

Intervjuerna skedde i en kontorslokal i idrottshallen där spelarna utför sin träning. Intervjuerna tog båda ca 20 minuter och skedde i direkt anslutning till spelarnas träning under två efterföljande dagar. Intervjuerna spelades in för att underlätta för analys (Bryman, 2011) och ett informationsbrev (se bilaga 2) delades ut till samtliga deltagare, vilket även lästes upp i början av intervjun och inspelningen. Utifrån frågorna: *Vad tycker ni om den här situationen? Har ni själva upplevt en liknande situation? Skulle den utvisade spelaren kunnat göra på något annat sätt? Varför tror ni att den utvisade spelaren valde att göra som han gjorde? Vad skulle ni själva ha gjort i en liknande situation?* fick spelarna kolla på och diskutera stillbilderna för de tre olika situationerna. Efter att spelarna diskuterat situationer presenterades informationen kring de två SHL-spelarna var på frågorna: *Hur tror ni det kommer sig att två spelare med nästan lika många matcher spelade och som snittar nästan lika många minuter spelade per match kan skilja sig så åt vad gäller antalet utvisningsminuter? Tror ni vi skulle hitta dessa två spelare om vi istället tittade på ert lag?* ställdes och diskuterades. I vissa fall ställdes följdfrågor, vilka kunde variera mellan fokusgrupperna, för förtydliganden av respondenternas svar. Intervjuerna transkriberades sedan utifrån vilka en diskursanalys senare genomfördes.

Metod för analys

Genom en diskursanalys ges möjlighet att studera respondenternas svar som uttryck för den sociala verklighet vilken de lever och verkar inom (Bergström & Boréus, 2012). Då språket, som tidigare

beskrivits, inom diskursteori ses som en handling i sig som formar vår sociala värld blir studiet av det språk respondenterna använder relevant för att förstå hur de konstituerar sin omvärld inom kontexten för ishockey. De uppfattningar som respondenterna uttryckte, i detta fallet om ishockey och utvisningar, är därför intressanta för att förstå den diskurs inom vilken ishockeyspelare konstrueras och konstruerar sig själv som subjekt (Börjesson & Palmblad, 2007). Inom en diskursanalys studeras vad och hur saker och ting konstitueras som verkligt och som inom en viss kontext legitimeras men också vad som inte ges utrymme för uttryck och varför detta utestängs. Språket, som tidigare beskrivits under teoriavsnittet, har därför varit centralt för analysen. Utifrån Bergström och Boréus (2012) beskrivning av *tecken* läste jag transkriberingarna för att försöka utröna de begrepp som tycktes vara centrala för den rådande diskursen. I sökandet efter tecken vars betydelse verkade beskriva diskursen tyckte jag mig kunna finna en distinktion mellan centrala, ofta återkommande, tecken vilka några var bundna till utvisningar och andra kopplade till spelaren eller utövaren. Jag tolkade denna tydliga distinktion som att det fanns inte bara en utan två aktuella diskurser, en utvisningsdiskurs och en spelardiskurs. Genom att samla de centrala tecknen i två olika kategorier, beroende på vilken diskurs inom vilka de var centrala kunde jag urskilja två ytterligare teman inom varje kategori. Inom utvisningsdiskursen fanns tecken vilka beskrev respondenternas åsikter kring utvisningar, exempelvis om den var fin eller ful, därav valde jag att samla alla liknande uttryck under kategorin: *Adjektiv*. De andra centrala tecken inom utvisningsdiskursen beskrev utvisningar mer objektivt och som fakticitet, till exempel fasthållning, vilka jag därför valde att samla inom kategorin: *Substantiv*. Även för de tecken jag först samlat som centrala inom spelardiskursen tyckte jag mig kunna se berörde två olika tema, dels fanns det tecken vilka beskrev hur en spelare handlar i vissa situationer, exempelvis missbedömning, jag valde därför att kategorisera dessa tecken som *situationsbundna tecken*. Respondenterna gav också uttryck för tecken vilka istället tycktes vara mer bundna till spelaren som person än till hur personen valde att handla i specifika situationer, exempel på sådana tecken var fysisk, därför skapade jag kategorin *tecken bundna till subjektspostion* för dessa tecken. Efter att ha skapat denna kategorisering läste jag transkriberingarna på nytt, detta för att finna citat som bekräftade de kategorier jag skapat och deras innehållande tecken för att pröva huruvida kategoriseringen var funktionell. Varje aktuellt citat placerades sedan in i dess tillhörande kategori, denna kategorisering går att finna som bilaga 1.

För att belysa kontexten inom vilken ett tecken var centralt eller för att belysa en diskussion där respondenterna samtalat kring ett specifikt tecken presenteras några utdrag ur intervjuerna. Genom att tolka och analysera tecken utifrån utdrag blir de båda diskurserna presenterade och processen för

subjektskonstruktion synliggörs. Genom att analysera respondenternas tal framträdde också vilka subjekt som konstrueras inom de båda diskurserna.

Reliabilitet, validitet och replikerbarhet

För att bedöma och säkerställa att en studie håller hög vetenskaplig kvalitet finns det inom samhällsvetenskaplig forskning formulerade bedömningskriterier utifrån vilka en studies kvalitet kan och bör mätas (Bryman, 2011). Reliabilitet, eller tillförlitlighet, bedömer huruvida resultatet inom en studie är slumpmässigt eller konsistent, det vill säga om resultatet blir detsamma om studien görs ännu en gång. Validitetskriteriet berör frågan om det resultat och de slutsatser som presenteras i en studie stämmer överens med det som studien syftar till att studera och mäta, om undersökningens syfte och dess slutsatser är enhetliga. Replikerbarhet syftar till att bedöma huruvida en studie går att replikera, det vill säga göra om av en annan forskare. För att en studie skall vara replikerbar behöver tillvägagångssätt och metod presenteras tydligt. Dock finns det diskussioner bland kvalitativa forskare vad gäller relevansen för dessa bedömningskriterier inom kvalitativ forskning (Bryman, 2011). Då mätning inte utgör det centrala intresset och fokus inom kvalitativa studier så minskar också betydelsen av studiens egen mätbarhet (Bryman, 2011). Inom kvalitativ forskning talas det istället om *extern* och *intern reliabilitet* samt *extern* och *intern validitet* (Bryman, 2011). Extern reliabilitet handlar i princip om studiens replikerbarhet, i vilken utsträckning studien kan genomföras på nytt, medan intern reliabilitet bedömer huruvida forskarna inom forskarlaget (för de studier då forskarna är flera) är överens om analysverktyg och tolkning. Extern validitet syftar till att se i vilken extension studiens resultat går att generalisera till andra kontexter än den studerade. Intern validitet bedömer istället om studiens empiri överensstämmer med de slutsatser som dragits.

Etik och etiska överväganden

Med hänsyn till Vetenskapliga rådets forskningsetiska principer (2002) delades ett informationsbrev (se bilaga 2) ut till samtliga deltagare i fokusgrupperna. I brevet beskrevs kort studiens och intervjuens syfte, deltagarnas valfrihet till deltagande och rätt till att när som helst avbryta sin medverkan. I brevet förklarades också att anonymisering skulle komma att tillämpas så att den information de delgav inte skulle gå att, för utomstående, härleda till dem som individer. Ur brevet framkom också att intervjun skulle spelas in för att underlätta för analys och att det inspelade materialet enbart skulle användas för forskningsbruk. Förutom en egen kopia av informationsbrevet så lästes brevet upp för de deltagande i början av varje intervju.

Vad gäller statistiken för de två SHL-spelare samt information kring lag och spelare i de tre utvisningssituationer som presenteras i stimulusmaterialet har anonymisering inte tillämpats, något som fått övervägas. Dessa personer har inte tillfrågats om sitt samtycke till sin medverkan i studien, dock krävs inte ett samtycke enligt Vetenskapliga rådet (2002) när materialet utgör offentliga eller publika handlingar och utifrån det grundades beslutet att inte använda anonymisering för dessa. Med hänsyn till upphovsrättslagen har jag valt att kort beskriva utvisningssituationerna i presentationen av stimulusmaterialet och länkar till respektive video samt information kring spelarna går att finna som bilaga 3.

Resultat och analys

Under denna rubrik kommer jag presentera de två diskurser och kategorier som urskilts i analysen samt hur de är relaterade till varandra. Dels urskiljdes en spelardiskurs samt en utvisningsdiskurs, inom vilka kategorierna situationsbundna tecken (exempelvis långsam) samt tecken bundna till subjektposition (aggressiv) gick att skönja inom spelardiskursen och kategorierna substantiv (till exempel fasthållning) och adjektiv (ful) för utvisningsdiskursen (se bilaga 1). Dessa två diskurser kommer nedan att presenteras och exemplifieras med hjälp av utdrag ur intervjuerna.

Konstruktionen av ishockeyspelarna

Utifrån respondenternas samtal kring ishockeyspelare går det att urskilja två tydliga subjekt, vilka står i kontrast till varandra. Den ena spelaren, den som det främst talas om i de båda fokusgrupperna, är den *fysiska* spelaren. Här nedan presenteras ett utdrag ur en av fokusgrupperna där jag som forskare (F) ställer en fråga angående den utvisade spelarens agerande till respondenterna.

F: Varför tror ni att han i rött gör som han gör då, varför delar han ut den här tacklingen?

Jens: Ja, han är väl...

Pontus: En fysisk spelare.

Jens: aa, fysisk spelare.

Utifrån citatet ovan tycks de båda respondenterna, Pontus och Jens, vara överens dels om att spelaren som utvisades och som delade ut tacklingen är en fysisk spelare och dels vad gäller innebörden av ordet fysisk. Det råder för Pontus och Jens inga tvivel om att den fysiska spelaren för det första existerar, vem den spelaren är och vad som utmärker en sådan spelare. Subjektet *den fysiska spelaren* tycks vara etablerat. Vad respektive respondenter lägger för mening i ordet fysisk framkommer ur nedanstående utdrag vara något varierande.

F: Vad innebär det att vara en fysisk spelare?

Pontus: Tackla mycket.

Jens: Ge energi till laget, typ.

Oskar: Spela fysiskt.

Jens: Aa.

Det kan tyckas att alla tre har olika inbördes meningar för ordet fysisk, dock säger ingen av dem direkt emot någon annan och Jens "aa" tolkar jag som att han instämmer med föregående talare. Att vara en fysisk spelare innebär enligt dessa tre respondenter att tacklas mycket, ge energi till laget och att spela fysiskt. När samma respondenter sedan diskuterar utvisningsstatistiken för de två SHL-spelarna förklarades den ena spelarens (Alexander Urbom) högre antal utvisningsminuter bero på att han är en fysisk spelare.

Oskar: Han i, Urbom, är ju lite mer fysisk då får man lite mer utvisningar desto mer man tacklar liksom. Nån gång vill man kanske en dålig tackling eller å så.

Jens: Ja, han är väl mer aggressiv också.

Pontus: Aa.

Här används också ordet *aggressiv* för att beskriva spelaren. En förklaring till spelarens antal utvisningsminuter beror inte enbart på att han är fysisk utan även att han är aggressiv. Återigen är respondenterna överens, spelaren är för det första aggressiv och de är även överens om ordets innebörd då Pontus instämmer och bekräftar det Jens och Oskar uttrycker.

F: Vad innebär det i såna fall att vara en aggressiv spelare?

Oskar: Jao, han är aggressiv generellt ba. Liksom.

Jens: aa.

Oskar: Vissa är ju mer aggressiva än andra.

Jens: Aa.

Pontus: De smäller på mer. Använder kroppen mer kanske.

När de tre respondenterna i den ena fokusgruppen ska diskutera och förklara vad det innebär att vara *aggressiv* så tycks de finna det svårt att beskriva innebörden i ordet. *Aggressiv* används istället upprepade gånger för att förklara vad det innebär att vara en aggressiv spelare, för respondenterna tycks uppfattningen om vad det innebär att vara aggressiv vara etablerad, vissa människor beskrivs bara vara mer aggressiva än andra. Enligt Pontus är dessa spelare mer benägna att smälla på och eventuellt också använda kroppen mer. Pontus förklarar också att SHL-spelarnas skillnader i antalet utvisningsminuter beror på att de har olika roller inom laget.

Pontus: De har väl olika roller också. Han är väl mer aa rutinerad å ska smälla på visa laget. Han kanske är en finlir forward som gör mål å poäng å sånt. Så det skiljer ju på spelsättet också.

Här konstrueras också *den andra* spelaren, *finliraren*, till vilken den fysiska spelaren kontrasteras mot. För att ett subjekt skall konstrueras så behöver det ställas emot något annat, något subjektet själv inte är vilket här för den *fysiska spelaren* blir *finliraren* likaväl som finliraren konstrueras i relation till vad den inte är, nämligen den fysiska spelaren och därmed har två subjekts konstruerats inom diskursen. Dessa två olika subjekt tillskrivs också olika subjektspositioner, utifrån vilka de enligt respondenterna handlar och agerar olika.

Viktor: Sen så är ju Urbom han är ju defensivt präglad back.

Emil: Som ska ligga på motståndaren.

Den ena SHL-spelaren, Alexander Urbom, den fysiska och aggressiva spelaren *ska* ligga på motståndaren. Respondenternas uttryck tyder här på att det för spelaren i fråga ingår vissa tillskrivna uppgifter i rollen som den mer fysiska utövaren. Att spelare har olika roller exemplifieras i nedanstående utdrag då respondenterna ställdes frågan om liknande två SHL-spelare skulle gå att finna inom deras eget lag där den ena fokusgruppen gemensamt var överens om att de går att finna.

F: Å, hur skulle ni vilja förklara det? Hur tror ni det kommer sig att det finns det även hos er?

Pontus: Ett lag behöver väl många olika roller för att va ett bra lag.

Jens: Aa.

Pontus: Alla kan ju inte vara samma för då är man ju bara bra på en sak i laget. Alla måste vara bra på olika.

Att de två olika subjekten tillskrivs olika subjektspositioner och uppgifter tydliggörs här och förklaras genom att spelare i ett lag behöver vara bra på olika saker. Ur respondenternas uttryck framkommer nästan inbäddade förväntningar, det råder inga tvivel om att spelare har olika roller vilka bidrar till laget på olika sätt. När respondenterna istället talar kring spelarnas ageranden i de specifika situationer som presenterades framkommer dock en viss motsägelse. De ageranden som först förklarades bero på att spelaren är en fysisk och aggressiv spelare handlar sedan exempelvis om att läsa en situation dåligt.

F: Varför tror ni att Moraspelaren gör som han gör då?

Olle: Jag vet inte. Han kom in fel i situationen, han. Från början var det nog inte meningen han ville ba ta pucken. Asså från början kollar han ju bara puck, asså han och så ser han att Leksandspelaren kommer försöka peta bort den och då försöker han gå på kropp å då ligger han liksom då kommer han fel in på spelaren. Tar han i huvudet istället.

Emil: Han läser situationen dåligt.

Vidare beskriver respondenterna en annan situation på ett liknande sätt.

F: Varför tror ni att spelaren väljer att göra såhär?

Emil: Ren reflex eller nått.

Olle: Jag tror...

Emil: Han är inte riktigt med.

Viktor: Han kommer väl fel i situationen kanske från början.

I båda dessa ovanstående utdrag framgår att spelarna som skapar situationerna och drar på sig varsin utvisning helt enkelt har läst situationen fel eller inte riktigt är med och inte på grund av att de är mer aggressiva eller fysiska än någon annan spelare. En av respondenterna drar även paralleller till sina egna ageranden.

Viktor: Som back är det ju ganska ofta, eller, jag går ofta ut och sätter press på en spelare i sarghörnet och kommer man då fel med klubban så resulterar det ofta i en utvisning, som fasthållning eller aa holding då.

Här beskrivs utvisningarna Viktor ofta får bero på att han kommer fel in i situationen när han går ut för att sätta press på sina motståndare. Viktors utvisningar förklaras inte här bero på att han är en aggressiv eller fysisk spelare. I samtalet kring spelare och utvisningssituationer konstrueras alltså de två subjekten, den *fysiska och aggressiva* spelaren versus *finliraren*, men när spelarnas ageranden i varje specifik utvisningssituation istället ska diskuteras tycks subjektpositionerna inte vara lika tydligt fastställda och konstanta. Utifrån respondenternas tal att tolka så är subjekten etablerade inom diskursen, då respondenterna är tydligt överens om deras existens och där spelarnas handlingsutrymme, det vill säga subjektpositioner, är mer flytande och bestäms utefter vilken roll de utgör inom ett lag. Hur dessa subjektpositioner ser ut, hur subjekten väljer att agera (olika) i matchsituationer kommer nedan att exemplifieras med utdrag ur intervjuerna.

Utvisningar som verktyg (för konstruktion & fostran)

Det finns nämligen ytterligare en motsägelse som framgår i respondenternas samtal kring utvisningar. Som påvisats tidigare fyller de två subjekten olika funktioner, de innehar olika roller i laget. Pontus uttryckte att ett lag behöver spelare som är bra på olika saker för att vara ett bra lag, ett uttryck som kan tolkas som att det även finns en viss förväntan och ett behov av att spelare ska bidra till ett lag på olika sätt. Om det innebär att några spelare i ett lag är mer fysiska, aggressiva och tar på sig fler

utvisningar så förklaras det med att det är de spelarnas roller inom ett lag. Ingen av respondenterna uttrycker att utvisningar är något negativt eller att deras lagkamrater inte borde bli utvisade så mycket som de blir:

F: Vad är det som gjort er Alexander Urbom, vad är det som utmärker honom i erat lag och vad utmärker Eric Castonguay?

Jens: Jao, det är väl utvisningsminutrarna också kanske.

F: Mm.

Jens: Också spelar de ba tuffare.

Däremot så uttrycker några av respondenterna att de anser att SHL-spelaren Alexander Urboms antal utvisningsminuter är (för) många:

Viktor: Men 95 minuter, det är mycket.

Olle: (Skrattar till).

Viktor: Det är väldigt mycket

Utifrån Viktors kommentar och Olles skratt tycks det, trots att respondenterna tidigare uttryckt ett behov och uppskattning av att några spelare i laget tar på sig utvisningar, finnas ett tak eller en gräns för hur många utvisningsminuter som är accepterat. För den spelare vars roll i laget är att ta på sig utvisningar tycks det då bli viktigt att vara medveten om denna gräns för antalet utvisningsminuter som är accepterat av lagkamrater, för att fortfarande uppskattas som lagkamrat samtidigt som spelaren heller inte får prestera för få utvisningsminuter för att inte förlora sin roll inom laget. Respondenterna uttrycker också att vissa utvisningar är onödiga:

Viktor: Det är ju som ganska onödigt för honom eftersom dom är två Montréal-spelare mot en Anaheim. Han kan ju liksom ba stänga ena sidan å så tar den andra spelaren pucken.

Enligt diskursteorin så skapas en diskurs inte bara genom vad den inkluderar utan även vad den exkluderar (Nilsson, 2008). Här talar respondenten om en utvisningssituation som han anser är onödig, då han ser ett alternativ till spelarens agerande vilket inte hade resulterat i en utvisning. Genom att uttrycka att utvisningen är onödig innebär det per automatik också att det enligt respondenten finns andra utvisningar som är nödvändiga, men dessa talas det inte om. Andra utvisningssituationer uttrycker respondenterna är fula, andra vanliga. Att respondenterna är ense om vilka utvisningar som exempelvis är onödiga, och därmed också nödvändiga, tyder på att det inom utvisningsdiskursen sker en fostran av idéer och normer vilka sedan internaliseras hos spelarna. Enligt socialkonstruktivismen

(Wenneberg 2010) så är människan en produkt av den sociala kontexten inom vilken hon verkar, i det här fallet blir spelarnas tal kring utvisningar ett uttryck för de normer och värderingar vilka konstruerats inom utvisningsdiskursen och som reproduceras genom respondenternas tal. Vilket siffertal som utgör taket för antalet utvisningsminuter talas det aldrig om, inte heller vilken siffra som utgör minimigräns. Tydligt, utifrån respondenternas tal, framgår dock att gränsdragningar för utvisningar finns inom diskursen och att samtliga är överens om dessa då ingen respondent går emot någon annan. Utvisningar som fakticitet ifrågasätts heller inte av någon av respondenterna, även utvisningars olika karaktärer tycks de vara gemensamt ense om. Dessa gränsdragningar och allmängiltiga föreställningar utgör det regelverk till vilket utövare inom ishockey måste förhålla sig till och som därmed också bestämmer vilken subjektposition varje spelare ges. Utifrån respondenternas tal att tolka så bestäms spelares subjektpositioner utifrån vilken position de spelar på och vilken roll de utgör inom ett lag, exempelvis fysisk back eller finlir forward. Roller som den ena fokusgruppen var gemensamt överens om existerade även inom deras eget lag och vilka den andra gruppen inte alls lika rungande instämde i:

F: Om vi skulle kolla på erat lag, skulle vi hitta en Alexander Urbom och en Eric Castonguay då?

Olle: Asså inte på samma sätt.

Emil: Inte så brutalt.

Olle: Men vi har säkert, nån Eric Castonguay har vi säkert men inte en sån Alexander Urbom skulle jag gissa på.

Alexander Urbom tycks av dessa respondenter vara en tydligare ytterlighet än Eric Castonguay och existerar inte inom deras eget lag, det gör däremot den senare spelaren. Det verkar finnas olika uppfattningar om Alexander Urbom mellan de två fokusgrupperna där den ena fokusgruppen inte reflekterar över hans utvisningsminuter i relation till deras eget lag medan den andra fokusgruppen markerar honom som en ytterlighet genom exempelvis ordet *brutalt*. Men de olika fokusgruppernas uppfattningar till trots så bekräftar de båda att spelarna existerar och då inte som faktiska personer av kött och blod utan som representanter för två olika subjekt, *den fysiska och aggressiva spelaren* versus *finliraren*. Respondenternas tal blir uttryck för den subjektifiering som sker inom diskurserna och inom vilka positioner och roller ges specifika bestämmningar över hur de får, ska och kan agera och positionera sig. Subjektets handlingsutrymme är, som Bergström och Boréus (2012) beskriver, förutbestämt och bestäms i samma stund som en person tillskrivs som subjekt.

Diskussion och sammanfattning

Här följer först en diskussion och reflektion av studiens tillvägagångssätt och därefter en diskussion kring studiens resultat i relation till frågeställningar och tidigare forskning.

Metoddiskussion

Även om det empiriska materialet varit rikt till sitt innehåll så blev intervjuerna mycket kortare än vad som var förhoppningen, vilket var mellan 30-60 minuter vardera. Att intervjuerna pågick i enbart ca 20 minuter väcker frågan om det finns brister i planeringen av fokusgrupperna och stimulusmaterialet? Om tidsrymden hade varit längre hade en större pilotgrupp kunnat se stimulusmaterialet och pröva de frågor som användes för att se om de var för slutna till sin karaktär exempelvis. I brist på tid och tillgång till ishockeyspelare fick min ena broder, som är ishockeyspelare, ensam utgöra pilot. Att intervjuerna skedde i direkt anslutning till respondenternas träning bör också diskuteras i relation till resultatet. Kanske kan det ha skapat en stress eller otålighet hos respondenterna, intervjun var ett moment de behövde ta sig igenom för att sedan få gå till sin träning och kanske ville de därmed få den avklarad så snabbt som möjligt. Ofta blev också teknikaliteterna i utvisningssituationerna det centrala ämnet för diskussion till en början, vilket innebär att öppningsfrågan kanske skulle ha formulerats på ett annat sätt för att istället försöka skapa en diskussion kring respondenternas generella syn på utvisningars närvaro inom ishockey.

Syftet med fokusgrupper som metod var att sätta respondenternas diskussion i centrum och nedtona min egen roll som forskare, dock går det inte att bortse från att min närvaro eller de (följd)frågor jag ställde kan ha kommit att påverka resultatet. Framförallt ser jag att stimulusmaterialet i sig kan ha varit styrande, hur hade resultatet sett ut om andra situationer presenterats exempelvis? Fanns den fysiska spelaren och finliraren innan jag presenterade de två SHL-spelarna för respondenterna eller konstruerades de i och med att de presenterades i kontrast till varandra under intervjusituationen? Dock syftade frågorna till att belysa respondenternas åsikter och uppfattningar av SHL-spelarnas statistik. Hur talar respondenterna kring utvisningar? Hur ser respondenterna på en spelare som utvisas flertalet gånger versus en spelare med väldigt få utvisningsminuter? Respondenternas uppfattningar blir i studien ett uttryck för de normer och värderingar som finns inom diskursen och vilka stimulusmaterialet syftade till att belysa. De subjekt som urskilts är bundna till den rådande diskursen,

i detta fallet ishockey, vilket innebär att respondenternas åsikter inte är unika för dem utan är uttryck för de subjekt som finns inom ishockey.

En annan metod, som även diskuterades i metodpresentationen, hade varit att använda deltagande observation. Genom att närvara under en matchsituation hade spelarnas ageranden kunnat studeras, dock fanns inte den möjligheten då hockeysäsongen avslutades innan studien påbörjades. Enskilda intervjuer hade också kunnat fungera som metod för att undslippa eventuella gruppeffekter vilka Bryman (2011) talar om och som beskrivs i metoddelen. Kanske hade fler aspekter och andra uppfattningar lyfts under enskilda intervjuer, men då hade och andra sidan gruppdynamiken gått förlorad. I en diskursanalys är inte bara det som uttrycks centralt utan också vad som möjliggör uttrycket, varför är det detta som lyfts och vem är det som lyfter det? (Börjesson & Palmblad, 2007). Enskilda intervjuer hade kanske varit lämpliga som komplement till fokusgrupperna istället, detta för att ställa materialet från fokusgrupperna i kontrast till det som skulle komma att uttryckas under en enskild intervju. Dock upplevde jag det empiriska materialet från fokusgrupperna ha ett nog rikt innehåll för att besvara studiens syfte och frågeställningar. Eftersom respondenternas tal inom en diskursanalys ses som uttryck för diskursen blir dessa relevanta och eventuella gruppeffekter eller påverkanseffekter går inte att bortse från att se som uttryck för den rådande diskursen, därmed har studien en hög reliabilitet lika så validiteten, då frågeställningarna besvaras.

Resultatdiskussion

Under följande rubrik kommer resultaten diskuteras och återkopplas till både studiens frågeställningar och senare i relation till tidigare forskning.

Hur konstrueras ishockeyspelare som subjekt i relation till utvisningar?

Till skillnad från majoriteten av de studier av ishockey som presenterats tidigare framkommer i resultatet att ishockeyspelare konstrueras som subjekt i relation till utvisningar. En spelare som utvisas upprepade gånger beskrivs av respondenterna vara en *fysisk* och *aggressiv* spelare vars beteende förklaras bero på personens karaktär och egenskaper. Respondenterna bekräftar först den mer behavioristiska ståndpunkt utifrån vilka ishockeyspelare tidigare studerats och vars aggressiva beteende förklarats bero på att personen är aggressiv som ett resultat av dennes natur, vissa personer är mer aggressiva än andra (Bushman & Wells, 1998). Dock överensstämmer inte denna behavioristiska

bild av ishockeyspelare med de subjekt som respondenterna ger uttryck för när de uppmanas förklara hur och varför de tror att spelare väljer att handla på ett sätt som senare resulterar i utvisningar. Spelares uppvisade beteenden förklaras i specifika situationer som leder till utvisningar inte bero på att spelaren är mer aggressiv eller fysisk än någon annan utan förklaras istället exempelvis bero på att spelaren är trött, långsam eller läser av situationen fel. Genom respondenternas uttryck ifrågasätts den behavioristiska bilden av den aggressiva ishockeyspelaren som aggressiv till sin natur och konstant som presenterats av exempelvis Bushman och Wells (1998). Subjektifieringen som respondenterna gör av ishockeyspelare som *aggressiva*- eller *finlir*spelare skapas utifrån spelares erfarenheter av utvisningar, vilket synliggör hur utvisningar inte bara reglerar det faktiska spelet på isen utan även utgör resurs för subjektskonstruktion och fostran.

Vilka subjekt konstrueras inom ishockey?

Två subjekt, den aggressiva och fysiska spelaren och finliraren, har urskilts i analysen och exemplifierats under resultatdelen ovan. Respondenterna talar om de två subjekten som etablerade inom diskursen då det råder en enighet respondenterna emellan gällande finliraren som står i kontrast till den aggressiva och fysiska spelaren. Likaväl som det bland respondenterna talas om subjekten så talas det om även om vilket handlingsutrymme dessa båda har. Genom att beskriva hur spelare skulle agera (olika) i match- och utvisningssituationer exemplifieras de två subjekten och deras subjektpositioner synliggörs. Den aggressiva och fysiska spelaren förklaras vara fysisk och aggressiv då han utvisas ofta, spelarens stora erfarenhet av utvisningar gör honom till lagets fysiska och aggressiva spelare. Finliraren förklaras av respondenterna vara just en finlirare då hans utvisningsminuter är väldigt få till antalet i jämförelse med den aggressiva och fysiska spelaren. Finliraren har andra uppgifter att ut- och tillföra inom laget än att utvisas, istället ska finliraren exempelvis göra mål. I relation till varandra och utifrån deras erfarenheter av utvisningar konstrueras de två subjekten, men det sker också en växelverkan mellan subjekten och deras subjektpositioner. För likaväl som hur en individ agerar påverkar hur denne tillskrivs som subjekt så avgörs personens handlingsutrymme i och med att denne benämns som ett specifikt subjekt, exempelvis finliraren vars roll är att göra mål. Denna växelverkan mellan tillskrivningen av personer som subjekt och deras respektive subjektpositioner belyser den sociala konstruktionen av subjekt och språkets diskursiva roll inom subjektskonstruktion, subjekten och deras handlingsutrymme blir till i talet om dem.

Studiens resultat versus tidigare forskning – är utvisningar fostrande?

Forskningsöversikten visar att studier inom ishockey inte är något nytt, inte heller att studera subjektstrukturen inom idrott. Dock framkom ett tomrum bland pedagogiska forskningsstudier inom ramen för idrott, då majoriteten av tidigare studier genomförts inom skolkontexter alternativt med fokus på konstruktion av genus och kön inom (förenings)idrott. För de studier som genomförts med ishockey som kontext har syften varierat likaså val av teoretiska utgångspunkter, där det bland de studier som undersökt utvisningar även har funnits ett fokus på aggressivitet (Bushman & Wells, 1998; Visek & Watson, 2005). Aggressivitet har hos Bushman och Wells (1998) studie inte framförts först från respondenter utan ishockeyspelare har förutsatts vara aggressiva och aggressivitet har beskrivits varit orsaken till varför spelare blir utvisade. Klart är att dessa studier haft en behavioristisk och/eller kognitivistisk utgångspunkt, genom att därför istället anlägga ett socialkonstruktivistiskt perspektiv har denna studie synliggjort ishockeyspelares sociala konstruktion. Genom att anlägga ett socialkonstruktivistiskt perspektiv på ett studieobjekt som annars vanligtvis studerats utifrån perspektiv med realistisk ontologisk utgångspunkt, i det här fallet ishockeyspelare i relation till utvisningar, ifrågasätts subjekten vara naturliga och konstanta inom ishockey. Utifrån socialkonstruktivismen synliggör respondenternas beskrivningar och föreställningar istället subjektens sociala konstruktion. De subjekt som urskilts i analysen och som utifrån respondenternas tal att tolka tycks vara etablerade inom diskursen motsägs sedan när respondenterna förklarar att spelarnas ageranden beror på att de till exempel är trötta. Framförallt motsäger respondenternas uttryck den mer konstanta bild av den aggressiva ishockeyspelaren som till exempel Bushman och Wells (1998) presenterar. Subjektens sociala konstruktion synliggör även den dualism hos ishockeyförbundet som kort uttrycktes i introduktionen. Genom att både, från förbundets sida, presentera ett regelverk vilken du som utövare förutsätts efterfölja och egenskaper vilka beskrivs utgöra närkampsspelets hörnstenar där bland annat fysisk förmåga lyfts fram som eftersträvansvärt uppstår en motsägelse. Respondenternas beskrivningar av spelare som först konstanta och etablerade och deras senare förklaringar till spelares ageranden som mer obeständiga och rörliga går att tolka som uttryck för den motsägelsen.

Studien belyser också hur ett och samma studieobjekt genererar olika resultat beroende på teoretisk utgångspunkt. Utvisningar inom ishockey framkommer här vara mycket mer komplexa än de framställts vara i tidigare forskning. Vissa spelare är här inte bara till sin natur mer aggressiva än andra, vilket var fallet för Bushman och Wells (1998). Utövare får riktlinjer att förhålla sig till från ishockeyförbundet vilka skall implementeras av ledare på isen och väl på isen sker en konstruktion vari spelare tillskrivs olika roller och därmed som olika subjekt. Ett exempel som motsätter sig tidigare

forskning är Visek och Watsons studie (2005) gällande just aggressivitet inom ishockey. Till skillnad från Bushman och Wells (1998) så visar Visek och Watsons studie (2005) att ishockeyspelare legitimerar och accepterar aggressivt beteende i större utsträckning ju äldre de blir och ju högre nivå de spelar på. Visek och Watsons studie (2005) belyser, även om det inte var deras centrala syfte, hur spelare fostras inom ishockey och därmed tillägnar sig vissa värderingar och normer. Denna studie blir ytterligare ett sådant exempel där respondenternas enighet kring subjekt och deras givna handlingsutrymme går att se som uttryck för en kollektiv fostran. Respondenterna är gemensamt överens om vilka subjekt som finns ute på isen, vad dessa subjekt utgör för roller och innehar för arbetsuppgifter. Likaså är respondenterna samstämmiga vad gäller utvisningar och deras (olika) karaktärer, ingen är ensam med att anse att en viss utvisning är ful eller onödig vilket går att tolka som ett uttryck för den fostran av värderingar och normer som sker ute på isen. Genom att delta i ishockey fostras utövarna till att bli ishockeyspelare, vilket kanske kan upplevas som givet och som kanske även är anledningen till varför tidigare forskning förutsatt att vissa spelare är mer aggressiva än andra, men hur är då en ishockeyspelare? Finns det en eller flera? Denna studie har synliggjort hur spelare konstrueras i relation till varandra och utifrån sina erfarenheter av utvisningar. Det sker en växelverkan mellan den roll en spelare innehar och hur denne i sin tur agerar och det är i denna växelverkan som subjekten konstrueras och reproduceras. Den aggressiva och fysiska spelaren är aggressiv och fysisk för att denne ofta får utvisningar likaväl som samma spelare ofta får utvisningar för att denne är en fysisk och aggressiv spelare. Processen för subjektsskonstruktion och fostran framkommer vara mycket komplex och de tycks vara nära integrerade med varandra. Det går inte att studera det ena som oberoende det andra. Exempelvis konstrueras *finliraren* som subjekt i och med respondenternas benämning och tal om finliraren som spelare. Samtidigt som respondenternas gemensamma tal om utvisningar som fina och fula eller spelare som aggressiva eller finlirare tyder på en kollektiv fostran av värderingar och normer som de blivit presenterade för och internaliserat inom diskursen. Det är i talet om spelaren som konstruktionen sker och ishockeyspelare är således en produkt av den sociala kontext inom vilken de verkar. Genom att synliggöra utvisningar som verktyg för fostran och konstruktion skapas också möjligheten att nyansera hur olika roller konstrueras bland spelare på isen. Studien kan förhoppningsvis därför vara till stor tillgång för främst Svenska Ishockeyförbundet men även andra aktiva medlemmar inom idrotten såsom ledare och spelare. Genom att synliggöra diskursens innehåll och subjektens konstruktion belyses också individens roll som reproducent vilket ger individen, oberoende position, möjlighet att bidra till att rekonstruera diskursens innehåll och dess subjekt. Vilka inkluderas och exkluderas genom det utbildningsmaterial som Ishockeyförbundet presenterar? Genom att belysa ishockeyspelares sociala konstruktion kan studien förhoppningsvis skapa en (ny) medvetenhet hos Ishockeyförbundet och andra aktiva inom ishockey. En medvetenhet om språkets konstituerande funktion, genom att lyfta fram fysisk förmåga som

essentiell för närkampsspel vilka spelare konstrueras då? Hur påverkar språket vilka som inkluderas och exkluderas inom ishockey? Att belysa utvisningars närvaro inom ishockey och dess konstruerande funktion kan förhoppningsvis en (ny) diskussion uppstå hos både Ishockeyförbundet och dess medlemmar men möjligen även andra idrottsförbund och Riksidrottsförbundet. Fyller utvisningar det syfte det är tänkt att tjäna? Vilka utvisningar talar vi om som onödiga och nödvändiga? Hur går det, om så önskas, att nyansera de subjekt tillika ishockeyspelare som konstrueras i talet om spelare och deras (olika) erfarenheter av utvisningar? Denna studie belyser språket som handling för konstruktion och utvisningar som resurs för fostran av normer och värderingar utifrån vilket också en möjlig lösning presenteras, vi kan tala annorlunda.

Studien kan förhoppningsvis också belysa och aktualisera vikten av pedagogisk forskning inom svensk idrott. Tidigare studier, bland annat både Fagrells (2000) och Larssons (2001) avhandlingar undersöker konstruktion inom svensk idrott, men båda med fokus på genus och kön. Denna studie har istället tittat på konstruktionen av subjekt i en idrottslig kontext där fokus legat på process och innehåll för subjektskonstruktion mer eller mindre oberoende kön och belyser hur subjekt konstrueras inom en verksamhet för ishockey och av dess utövare. I det här fallet har ishockey utgjort kontext för denna kvalitativa studie och resultatet går därmed inte att generalisera, vilket den inte heller syftar till. Studien bidrar istället med att belysa hur ishockeyutvisningar verkar subjektskonstruerande och fostrande samt vikten och frånvaron av (kritisk) pedagogisk forskning inom (förenings)idrott, Sveriges största folkrörelse. Genom att genomföra liknande studier inom andra föreningsidrotter skulle konstruktioner av andra subjekt inom andra diskurser kunna synliggöras. Vilka är aktiva medlemmar inom (förenings)idrott? Vilka inkluderas och exkluderas genom språket som diskursiv handling i (förenings)idrotten i Sverige? Frågor som förhoppningsvis kan ligga till grund för framtida forskning och som bör vara av intresse hos idrottsförbund, där ibland Riksidrottsförbundet, för utvecklingen av svensk idrott.

Referenslista

Backman, E. (2010). *Friluftsliv in Swedish physical education-a struggle of values: educational and sociological perspectives* (Doctoral dissertation, Studies in Education in Arts and Professions, 2). Stockholm: Department of Education in Arts and Professions, Stockholm University.
Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:402550/FULLTEXT01.pdf>

Ball, S. J. (2013). *Foucault, power, and education*. New York: Routledge

Barker, D., Quennerstedt, M., & Annerstedt, C. (2015). Learning through group work in physical education: A symbolic interactionist approach. *Sport, Education and Society*, 20(5), 604-623

Berger, P. L., & Luckmann, T. (1991). *The social construction of reality: A treatise in the sociology of knowledge* (No. 10). New York: Open Road Media

Bergström, G., & Boréus, K. (Red.). (2012). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text-och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur AB

Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber AB

Bushman, B. J., & Wells, G. L. (1998). Trait aggressiveness and hockey penalties: predicting hot tempers on the ice. *Journal of Applied Psychology*, 83(6), 969

Börjesson, M., & Palmblad, E. (2007) *Diskursanalys i praktiken*. Malmö: Liber AB

Darnis-Paraboschi, F., Lafont, L., & Menaut, A. (2005). A social-constructivist approach in physical education: Influence of dyadic interactions on tactical choices in an instructional team sport setting. *European Journal of Psychology of Education*, 20(2), 171-184

Dunn, J. G., & Dunn, J. C. (1999). Goal orientations, perceptions of aggression, and sportpersonship in elite male youth ice hockey players. *The Sport Psychologist*, 13(2), 183-200

Dowling, F. (2006). Physical education teacher educators' professional identities, continuing professional development and the issue of gender equality. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 11(3), 247-263

Engström, L. M., & Redelius, K. (Red.). (2002). *Pedagogiska perspektiv på idrott*. Stockholm: HLS förlag.

Fagrell, B. (2000). *De små konstruktörerna: flickor och pojkar om kvinnligt och manligt i relation till kropp, idrott, familj och arbete* (Doctoral dissertation, Studies in educational sciences; 30). Stockholm: HLS förlag. Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:482069/FULLTEXT01.pdf>

Gaines, S. A. (2012). Theory into practice: Developing individual and team character in sport. *Strategies*, 25(8), 30-33

Howarth, D. (2007). *Diskurs*. Malmö: Liber

Illeris, K. (2007). *Lärande* (2a uppl.). Lund: Studentlitteratur AB

Jerlinder, K. (2010). *Social rättvisa i inkluderande idrottsundervisning för elever med rörelsehinder: en utopi?* (Doctoral dissertation, Studies from The Swedish Institute for Disability Research; 33). Örebro: Örebro universitet. Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:313366/FULLTEXT01.pdf>

Jonasson, K. (2009). *Klungan och barndomens sociala rum-Socialt gränsarbete och figurationer i rastfotbollen*. (Licentiate Thesis, Malmö Studies in Educational Science, Licentiate Dissertation Series; 10). Malmö: Malmö Studies in Educational Science. Tillgänglig: <http://dSPACE.mah.se/bitstream/handle/2043/9721/KLUNGANMUEP.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Kinding, B. (u.å.). *Närkampsspel*. Hämtad 2017-04-28 från, http://www.swehockey.se/globalassets/svenska-ishockeyforbundet-hockeyakademin/dokument/utbildningsmaterial/7_narkampsspel.pdf

Koekoek, J., & Knoppers, A. (2015). The role of perceptions of friendships and peers in learning skills in physical education. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 20(3), 231-249

Larsson, H. (2001). *Iscensättningen av kön i idrott: en nutidshistoria om idrottsmannen och idrottskvinnan* (Doctoral dissertation, Studies in educational sciences; 43). Stockholm: HLS förlag. Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:185372/FULLTEXT01.pdf>

McNaughton, M. J. (2012). Insurrectionary womanliness: Gender and the (boxing) ring. *The Qualitative Report*, 17(17)

Mean, L. J., & Kassing, J. W. (2008). "I would just like to be known as an athlete": Managing hegemony, femininity, and heterosexuality in female sport. *Western Journal of Communication*, 72(2), 126-144

Nilsson, R. (2008). *Foucault—en introduktion*. Malmö: Egalité

Punch, S. (2002). Interviewing strategies with young people: the 'secret box', stimulus material and task-based activities. *Children & Society*, 16(1), 45-56.

Redelius, K. (2002). *Ledarna och barnidrotten: idrottsledarnas syn på idrott, barn och fostran* (Doctoral dissertation, Studies in Educational Sciences 55). Stockholm: Stockholms universitets förlag. Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:737/FULLTEXT01.pdf>

Simard, C., Tremblay, A., & Jobin, M. (1988). Effects of carbohydrate intake before and during an ice hockey game on blood and muscle energy substrates. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 59(2), 144-147

Soukup Sr, G. J., Henrich, T. W., & Barton-Weston, H. M. (2010). Differences in exercise identity between secondary physical education students and athletes. *The ICHPER-SD Journal of Research in Health, Physical Education, Recreation, Sport & Dance*, 5(1), 33

Stephens, P. (2004). The Ice Hockey Injury. *Journal of College Science Teaching*, 34(2), 35

Svenska Ishockeyförbundet. (2016). *Närkampsspel*. Hämtad 2017-04-28, från <http://www.swehockey.se/Hockeyakademien/Utbildningsmaterial/narkampsspel/>

Svenska Ishockeyförbundet. (2017). *Players. Statistics. Most Pen Players*. Hämtad 2017-04-28, från <http://stats.swehockey.se/Players/Statistics/MostPenPlayers/7132>

Svenska Riksidrottsförbundet. (2016). *Det svenska föreningslivet*. Hämtad 2017-04-28, från <http://www.rf.se/Undermeny/RFochsvenskidrott/Detsvenskaforeningslivet/>

Svensson, L. (2009). *Introduktion till pedagogik*. Stockholm: Norstedts akademiska förlag

Vetenskapliga Forskningsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer*. Hämtad 2017-04-21, från http://www.gu.se/digitalAssets/1268/1268494_forskningsetiska_principer_2002.pdf

Visek, A., & Watson, J. (2005). Ice hockey players' legitimacy of aggression and professionalization of attitudes. *The Sport Psychologist*, 19(2), 178-192

Wadström, O., & Ekvall, D. (2013). *Idrottsglädje, prestation, utveckling. Kognitiv beteendeterapi för tränare, idrottare och föräldrar*. Linköping: Psykologinsats.

Wang, X., & Petula, S. Y. H. (2007). My sassy girl: A qualitative study of women's aggression in dating relationships in Beijing. *Journal of Interpersonal Violence*, 22(5), 623-638.

Walters, S. R., Payne, D., Schluter, P. J., & Thomson, R. W. (2015). 'It just makes you feel invincible': a Foucauldian analysis of children's experiences of organised team sports. *Sport, Education and Society*, 20(2), 241-257

Wenneberg, S. B. (2010) *Socialkonstruktivism-positioner, problem och perspektiv*. Malmö: Liber AB

Wibeck, V. (2010). *Fokusgrupper. Om fokuserade gruppintervjuer som undersökningsmetod*. Lund: Studentlitteratur AB

Widerberg, K. (2002). *Kvalitativ forskning i praktiken*. Lund: Studentlitteratur

With-Nielsen, N., & Pfister, G. (2011). Gender constructions and negotiations in physical education: case studies. *Sport, Education and Society*, 16(5), 645-664

Wrench, A., & Garrett, R. (2012). Identity work: Stories told in learning to teach physical education. *Sport, education and society*, 17(1), 1-19

Wright, T., Trudel, P., & Culver, D. (2007). Learning how to coach: the different learning situations reported by youth ice hockey coaches. *Physical education and sport pedagogy*, 12(2), 127-144

Bilagor

Bilaga 1 – Resultat av kodning

Tecken som beskriver utvisningsdiskursen

Utvisningar som adjektiv	Utvisningar som substantiv
Snyggt	Fasthållning
Onödigt och jätteonödigt	Checking
Inte fin	Slagsmål
Solklar	Matchstraff
Brutalt	Tripping
Vanliga	Huvudtackling
	Game
	Blind-side
	Hakning

Citat som belyser utvisningar som adjektiv	Citat som belyser utvisningar som substantiv
<p>Viktor: Det är ju som ganska onödigt för honom eftersom dom är två Montréal-spelare mot en Anaheim. Han kan ju liksom ba stänga ena sidan å så tar den andra spelaren pucken.</p> <p>Olle: Sen är dom i anfallszon också, så det är rätt onödigt att ta en utvisning i anfallszon.</p> <p>Olle: Det har hänt mer den här säsongen än vad det gjort andra säsonger i alla fall. Men den är jätteonödig är den, han kan ju gå på kroppen istället istället för att bara ta huvudet.</p> <p>Olle: Aa, den är jätteonödig alltså (småskrattande).</p> <p>Viktor: Aa, det är ju en solklart utvisning.</p> <p>Olle: (Skattande) det är så mycket blind-side asså. Nä å det är en solklart huvudtackling också. Det där ska han ha game för.</p> <p>Viktor: Asså, det är ju svårt, man får ju kolla lite på vad han får för utvisningar men det är klart 95 minuter då måste det ju va kan tänka mig att det</p>	<p>Olle: Ja va är det väl en cross-checking i ryggen.</p> <p>Emil: Är väl en tripping eller nått.</p> <p>Olle: Aa, en tripping.</p> <p>Viktor: Som back är det ju ganska ofta, eller, jag går ofta ut och sätter press på en spelare i sarghörnet och kommer man då fel med klubban så resulterar det ofta i en utvisning, som fasthållning eller aa holding då.</p> <p>Emil: Det där är väl en hakning, det är ju en hakning.</p> <p>Olle: (Småskrattande) Det är hakning ja.</p> <p>Olle: Aa, det är väl en huvudtackling.</p> <p>Emil: Checking to the head.</p> <p>Emil: A, det är en checking to the head i alla fall.</p> <p>Olle: Det är väl en checking to the head.</p> <p>Olle: Aa, han hade ju kunnat gå mer på kroppen. Från början kollar han förmodligen bara på pucken å sen så märker han att leksandspelaren kommer stöta på den å då försöker han ju plocka</p>

är mycket slagsmål eh kan säkert tänka mig att de är men också liksom vanliga trippings som men inte i vårt lag har vi ingen sån extrem fall.

Emil: Inte så brutalt.

Jens: Jag skulle säga att det är en ganska vanlig situation.

Jens: Så man gör ju det som krävs ibland, så försöker man göra det på ett snyggt sätt så att inte domarn ser det, riktigt.

Jens: Ja, det var ingen fin tackling.

Jens: Det är inte riktigt såhär fult, men, aa.

han asså i efterhand å kommer han fel in i situationen å å så blir det en huvudtackling istället.

Emil: Ja men då blir det ju ingen checking to the head.

Olle: (Skrattande) det är så mycket blind-side asså. Nä å det är en solklart huvudtackling också. Det där ska han ha game för.

Viktor: Egentligen ska han ju, för att undvika situationen, alltså röda spelaren ska ju ta en vanlig back-checking å bara liksom slå undan pucken istället för att ta kroppen på honom. För han har ju ändå med sig farten här.

Viktor: Han har ju farten med som man ser här, så han bågar ju för att ta en back.checking liksom och där kan han ju liksom med klubban gå in å egentligen bara stöta bort pucken. Men istället väljer å ta huvudet på honom.

Viktor: Asså, det är ju svårt, man får ju kolla lite på vad han får för utvisningar men det är klart 95 minuter då måste det ju va kan tänka mig att det är mycket slagsmål eh kan säkert tänka mig att de är men också liksom vanliga trippings som men inte i vårt lag har vi ingen sån extrem fall.

Viktor: Aa, det är kanske en avstängning till och med också han har.

Viktor: Det är väl klart att får man ett matchstraff under en match så sticker väl det oftast iväg i utvisningsligan.

Viktor: Aa, det är kanske en avstängning till och med också han har.

Olle: Ibland så brinner det ju till å så får man ett matchstraff kanske.

Olle: Då kan det väl bli nått slagsmål hit och dit och då får man ju matchstraff å så är det ju 25 minuter då.

Pontus:...ser ut som en hakning eller? Eller det kanske är en spearing det där? Nej, klubban är ju utanför.

Oskar: Ja, det ser ut som en hakning. Klubban drar i benet eller midjan på han.

Jens: Det ser ut som han, asså, ramlar själv också. Så han går ner i splitt typ.

Pontus: Det är ju en back som åker å hämtar pucken i sargen, så får han två checkingar.

Pontus: Det där är en huvudtackling va?

Oskar: Aa, det är ju armbågstackling.

Pontus: Han kommer ju från aa, blind-side, den blinda sidan.

Tecken som beskriver spelardiskursen

Situationsbundna tecken	Tecken bundna till subjektsposition
Trött	Ansvar
Långsam	Fysisk
Efter	Olika
Fel	Aggressiv
Missbedömning	Rutinerad
Reflex	Stor
Instinkt	Finlir
Adrenalin	Roll
Känslor	Spelstil/Spelsätt
Tufft	Forward
Hårt	Back
Schysst	Kropp
Press	

Citat som belyser situationsbundna tecken	Citat som belyser tecken bundna till subjektspositioner
<p>Viktor: Som back är det ju ganska ofta, eller, jag går ofta ut och sätter press på en spelare i sarghörnet och kommer man då fel med klubban så resulterar det ofta i en utvisning, som fasthållning eller aa holding då.</p> <p>Olle: Mm, det är en forward som sätter press på en back.</p> <p>Emil: Ren reflex eller nått.</p> <p>Olle: Jag tror att han ska låsa klubban för att motståndaren, så hans kompis skulle kunna ta pucken å så blev det lite fel. Missbedömde situationen lite... Om man säger så.</p> <p>Emil: Det är svårt att säga också vad man ska göra för man går ju mycket på instinkt när man väl är ute.</p> <p>Viktor: Mm, men det är ju som ... (syftar till Emil) säger det är ju instikt å ibland blir det ju fel.</p>	<p>Viktor: Som back är det ju ganska ofta, eller, jag går ofta ut och sätter press på en spelare i sarghörnet och kommer man då fel med klubban så resulterar det ofta i en utvisning, som fasthållning eller aa holding då.</p> <p>Emil: En forward.</p> <p>Olle: En forward som.</p> <p>Viktor: I detta fallet är det ju en forward som ska återta pucken.</p> <p>Olle: Mm, det är en forward som sätter press på en back.</p> <p>Olle: Han är ju längre än han den andra så det är ju inte så konstigt.</p> <p>Viktor: Sen så leksandspelaren han har ju stort ansvar tycker jag i den situationen. Det är förmodligen en back eftersom det är försvarszon, kan han ju avvakta tills kanske</p>

Olle: Jag vet inte. Han kom in fel i situationen, han. Från början var det nog inte meningen han ville ba ta pucken. Asså från början kollar han ju bara puck, asså han och så ser han att leksandspelaren kommer försöka peta bort den och då försöker han gå på kropp å då ligger han liksom då kommer han fel in på spelaren. Tar han i huvudet istället.

Viktor: Känsloerna går väl utanpå tröjan ibland.

Viktor: Nä, men det är ju att spela hårt eh.

Viktor: Ja ser mig väl som en två-vägsback med bra defensiven, spelar väl relativt tufft. Oftast schysst.

Olle: Ja, jag är väl kanske en två-vägsforward kanske. Kan göra mål kan tacklas eh ja spela tufft, in och smälla på backarna försöker skjuta mycket.

Pontus: För att han inte riktigt hänger med typ.

Jens: Han har kanske mycket adrenalin i kroppen. och vill...

Jens: Han är väl trött, han har väl mycket syra i bena så använder han väl klubban.

Pontus: Ja. Långsam kanske.

Jens: Han har varit inne länge kanske.

Pontus: Han har, han kanske vill ha pucken å han märker väl att han är lite efter å så sätter han in tacklingen.

Jens: Han behövde inte, han gick ju ganska hårt för det också.

moraspelaren kommit in lite längre å sen tagit honom med kroppen istället för att utsätta sig själv för att bli skadad.

Viktor: Nä, jag håller mä men det är lite bägges ansvar tycker jag. Som spelare vill man ju inte bli skadad å sen ska man väl inte få en sån tackling heller.

Olle: Som forward hade ja ju, jag hade gått för på kroppen från början. Jag hade inte kollat pucken. Jag hade...

Olle: Och som back så skulle ja ha tatt pucken å å så skulle ja antingen gått in längs med sargen eller så skulle ja tatt den eh runt målet.

Viktor: Sen så är ju Urbom han är ju defensivt präglad back.

Viktor: Det är mycket hårdare i NHL.

Olle: Tyngre, större spelare. Hårdare tacklingar, skjuter hårdare allting går mycket snabbare, liten rink.

Viktor: Urbom är ju stor också, så det har väl också lite.

Olle: Desto tyngre du är desto lättare har du väl att flytta motståndaren. Så, så det är väl en fördel att vara stor om man vill få mycket utvisningar (småskrattar).

Viktor: Ja ser mig väl som en två-vägsback med bra defensiven, spelar väl relativt tufft. Oftast schysst.

Emil: Ja jag ser väl mig själv som en två-vägscenter som försöker utnyttja spelsinne å fart.

Olle: Ja, jag är väl kanske en två-vägsforward kanske. Kan göra mål kan tacklas eh ja spela tufft, in och smälla på backarna försöker skjuta mycket.

Pontus: Det är ju en back som åker å hämtar pucken i sargen, så får han två checkingar.

Jens: Så får han två forwards på sig.

Pontus: En fysisk spelare.

Jens: aa, fysisk spelare.

Oskar: Han i, Urbom, är ju lite mer fysisk då får man lite mer utvisningar desto mer man tacklar liksom. Nån gång vill man kanske en dålig tackling eller å så.

Jens: Ja, han är väl mer aggressiv också

Oskar: Aa, de är ju två olika spelare.

Pontus: De har väl olika roller också. Han är väl mer aa rutinerad å ska smälla på visa laget. Han kanske är en finlir forward som gör mål å poäng å sånt. Så det skiljer ju på spelsättet också.

Oskar: Jag tror mest att det är att de är olika

	<p>spelare liksom. Oskar: Och han (Urbom) är mer aggressiv. Oskar: Jao, han är aggressiv generellt ba. Liksom. Oskar: Vissa är ju mer aggressiva än andra. Pontus: De smäller på mer. Använder kroppen mer kanske. Pontus: Ja, det beror ju på hur man är. Spelstilen också. Han kanske är stor och väger mycket, han har den kroppen för att spela det spelet. Pontus: Ett lag behöver väl många olika roller för att att va ett bra lag. Pontus: Alla kan ju inte vara samma för då är man ju bara bra på en sak i laget. Alla måste vara bra på olika. Jens: Också spelar de ba tuffare. Jens: Nä, ja är en back som å har bra skridskoteknik kanske. Bra med puck. Lugn, bra spelstil.</p>
--	---

Bilaga 2 – Informationsbrev

Informationsbrev

Hej,

först vill jag rikta ett tack till er för ert deltagande i studien, som även är mitt examensarbete för Kandidatprogrammet i Pedagogik vid Göteborgs Universitet. Studien syftar till att undersöka om utvisningar inom ishockey är formskapande för ishockeyspelares identiteter. Vad gäller ert deltagande i studien är det helt frivilligt och ni har möjlighet att avbryta er medverkan när som helst. Själv intervjun syftar till att höra era tankar och åsikter kring utvisningar inom ishockey. Med hänsyn till Vetenskapliga rådets konfidentialitetskrav kommer anonymisering att tillämpas, det för att utomstående inte ska kunna härleda varifrån och från vilka informationen kommer. Intervjun kommer att spelas in, detta för underlätta mitt arbete och allt som sägs kommer endast att användas för forskningsbruk. Om ni önskar så kan ni få ta del av det färdiga arbetet, antingen via Göteborgs Universitets elektroniska forskningsarkiv: GUPEA eller via mig direkt, se kontaktinformation nedan.

Tack återigen för ert deltagande!
Vid eventuella frågor, tveka inte att höra av er.

Med vänliga hälsningar,
Astrid Hultin Svensk

astrid.hultin.svensk@gmail.com – 0731839173

Bilaga 3 – Stimulusmaterial

Spelare

http://www.shl.se/lag/2459-2459QTs1f_djurgarden/qQ9-a6c92s4I5_alexander-urbom/statistics

http://www.shl.se/lag/9541-95418PpkP_leksands-if/qQ9-e12bTtuNR_eric-castonguay/statistics

Situationer

Situation 1:

<https://www.youtube.com/watch?v=qwl6cFDZO7Q>

Situation 2:

https://twitter.com/cmoresport/status/846046054143295488?ref_src=twsrc%5Etfw&ref_url=https://www.aftonbladet.se/sportbladet/hockey/fa/5el0/moras-tunga-besked-stjarnan-stangs-av

Situation 3:

https://www.youtube.com/watch?v=SU622EW_kUA